

Tak tu máme letošní poslední číslo... Za chvíli nám začne nový rok, ale hlavní je, že se blíží Vánoce. Takže vám přeju, ať si je pořádně užijete, protože ty další budou až za dlouho. Doufám, že dárky, které dostanete pod stromeček se vám budou líbit, ale i že na oplátku vy pomůžete Ježíškovi na vánoční výpravě a uděláte radost svým kamarádům.. Tak nakonec snad jen pozor, abyste přežili Silvestra a ať se všichni po Novém roce zase sejdeme...

KEMPA

Hádankář

takže nejdřív minulé řešení, ale protože se nikdo nesnažil a nedodal správné řešení, tak sladká odměna propadá...

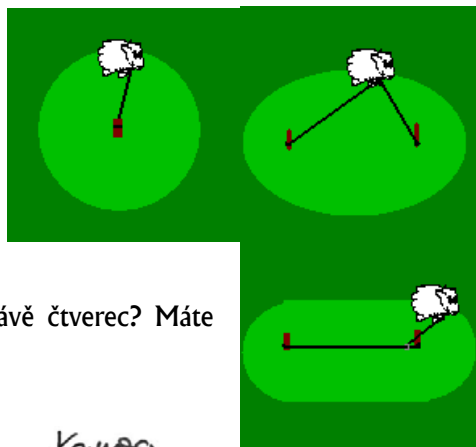
a zde už je správné řešení:

1. koš s truhlicí dolů
 2. koš s princem dolů, koš s truhlicí nahoru
 3. koš s královnou dolů, koš s princem nahoru
 4. koš s truhlicí dolů
 5. koš s králem dolů, koš s královnou a truhlicí nahoru
 6. koš s truhlicí dolů
 7. koš s princem dolů, koš s truhlicí nahoru
 8. koš s královnou dolů, koš s princem nahoru
 9. koš s truhlicí dolů
 10. koš s princem dolů, koš s truhlicí nahoru
- Všichni tři vězni utíkají, koš s truhlicí padá volným pádem...

a takhle vypadá další hádanka - **OVEČKA**

Když přivážeme ovci k jednomu kolíku provazem, tak vyžere z trávy kruh. Pokud protáhneme kroužkem u krku provaz, jehož konce přivážeme ke dvěma kolíkům, vyžere nám elipsu. Budeme-li chtít ovál, tak napneme provaz mezi dva kolíky, na něj navlečeme kroužek, a na ten přivážem provaz, na jehož druhém konci je ovce. Jak přivázat ovci, aby nám vyžrala v trávě čtverec? Máte provazy, kroužky, kolíky a jednu ovci.

Sladká odměna čeká jen na vaše správné řešení... :))

KEMPA

CO DO BATOHU - BATOH :)

Trochu neohrabaný název článku, uznávám, ale když už jsem ten seriál tak nazval?!? V druhém díle povídání o vhodném vybavení se podíváme na batohy:

Hvězdná noc, budí tě první paprsky slunce. Nebo taky líják s bubnováním kapek na tvůj přístřešek. Všechno má své kouzlo a obojí se dá přežít jen vědět jak na to.

Většina nováčků už zjistila, že výpravy nejsou jen řada her v krásné přírodě, ale občas je to i úmorná drina, když ten batoh tak tlačí. Jen houšť a větší kapky, ať jsou z nás pořádní chlapi. Časem se puchýře zahojí, chodit přestane bolet a na zádech budete mít lehoučké raněček jen s tím, co opravdu potřebujete. Pak už nic nebrání vyrazit tam, kam tě nohy a srdce táhne. Pár výprav to ale ještě bude trvat. Základní pravidlo zní: *Jedno jak je batoh velký, stejně vždycky bude plný!* Z toho plyne jasně poučení, pořídit co nejmenší batoh. Za starých dobrých časů byl maličký batůžek chloubou svého nositele. Na víkendové výpravy bohatě stačí batoh o objemu 30 litrů (maximálně 40, ale to už je na zbytečnosti). 35, budíž vaším heslem! Na jarniny, podzimniny a delší putování vám takový batoh nevystačí. Pokud to s jezdením ven myslíte vážně, doporučuji koupit ještě jeden větší batoh s objemem 60-70 litrů, to stačí i na měsíční putování se stanem. Vejdou se do něj i přeskače. Jako první však kupujte ten menší, víkendových výprav je přeci jen více a pokoušeni zabalit zbytečnost se u velkého batohu téměř neubráníte. Menší batoh lze použít i na nošení po městě nebo jako školní tašku. Ještě k tomu objemu: Každý výrobce udává objem batohu trochu jinak, takže se při koupi řiďte raději zdravým rozumem.

Rozhodně kupovat batoh s pořádným bederním pásem (při správném nastavení nese minimálně stejně jako popruhy na ramenech, ale pohodlněji). Bederák musí být dostatečně široký (žádné centimetr široké řemínky), jinak je na nic. K odlehčení pomůže i prsní pás (ten ale není nezbytný a dělá se většinou až u větších batohů). Doporučuji vrchní zavírání batohu, oproti zipovému se mi zdá solidnější a věci se pak dají do batohu lépe napačkovat. Příjemným ulehčením při vybalování spacáku je spodní otvor (často s oddělenou komorou), to je však opět spíše výsadou větších batohů.

Co a jak do něj ale nacpat? Spacák je základ, musí být v obalu, pokud možno kompresním (stojí kolem 150Kč a neuvěřitelně vám při balení pomůže). Když je spacák zabalen v obalu, dáme ho ještě do igelitky, ať se nemusíme strachovat, že se při líjáku během dne namočí. No a lupneme ho dospod batohu. Budeme ho přece potřebovat až večer. Další věci jako jídlo, povinné věci, oblečením naskládáme do batohu tak,

aby vyplnily co nejlépe prostor, netlačily na zádech, byly po ruce, když je potřeba. Je to trochu magie, ale časem se to člověk naučí. K tomu pár rad:

- Při rovnání věcí do batohu střídáme stlačitelné a nestlačitelné věci (svetr-ěšus). Těžké věci by se měly octnout co nejbližší zádům a spíše výše, pouze zamýšlíme-li s batohem sjíždět na lyžích, nechme je níže.

- Máme-li věci málo, můžeme batoh pomocí kompresních pásků zmenšit. Náklad se tak nesepře jen na dno batohu, ale rozprostře se po celé délce zad a ponese se daleko příjemněji.

- Všechny věci se snažte narvat dovnitř, ověšený batoh není hezký, věci se zdrhávají o okolí, ... Když už něco připevňujete z venku, tak dbejte na to, aby to bylo pevně a nevedilo otevírání batohu. Takovou věcí bude nejčastěji karimatka, potom by ale měla mít vlastní obal, aby se nenamočila, neušpinila či nepoškodila.

Ěšus (záleží na domluvě družiny, kolik jich bude třeba, lepší je brát pouze velké s víčkem - jeden na čaj, druhý na ostatní) musíme vždy zaplnit až po okraj - jídlem, šátkem, uzlovačkou, ... Je až neuvěřitelné, co se do něj vše vejde a kolik to ušetří místa v batohu. Při vaření na ohni se zašpiní, proto je potřeba ho mít v obalu. Ten si asi musíme ušít (prodávat jsem ho neviděl) - plátěný válec se dnem, průměrem jako má ěšus, asi o 6cm vyšší, aby šel uzavřít zadrhnutím na tkaničku.

Tím jsme se dotkli dvou, pro balení důležitých, věcí:

1) společná výbava – zamyslete se nad tím, co můžete brát s družinou společně, aby to netahal každý. Bacha na extrima – za družinový kartáček na zuby by vás asi maminka nepochválila.

2) vyplnění dutin – při balení se snažte vyplnit každou skulinu jinými věcmi.

Při chystání oblečení je dobré to nepřehánět, v létě stačí vzít pouze kraťasy a dlouhé kalhoty nechat doma. Na vrchu batohu musí být vždy pláštěnka (pončo, které používáme na stavbu přístřešků vám oddíl zapůjčí). Pláštěnka musí chránit i batoh, suché věci jsou důležitější než mokrá lýtka. Některé batohy mají i vlastní pláštěnku. Doporučuji si takový převlek na batoh ušít, nejlépe z pogumovaného plátna nebo silnějšího igelitu v přírodní barvě. Při balení nezapomeňte hlavně na uzlovačku a ještě lépe na delší lanko nebo provázek, ať se vám ty přístřešky lépe staví. Při koupi batohu vám rozhodně rádi poradíme. Jako cenově schůdný a na naše akce ideální doporučuji batoh GEMMA MARATHON o objemu 35 litrů, dá se pořídit za zhruba 1300 Kč. Tak ať vás netlačí záda.

ORONG 3 NG

Prosincoví oslavenci:

Prosinec nám přinesl narozenin celou sérii, hned z kraje – 1.12. se milovými kroky blíží k plnoletosti Elíza, bude jí již 17. Dále 4. oslaví 8. narozeniny Míša a 12. zapaří Káta při oslavě 16. narozenin.

Dobrovolné rukodělkyně:

Dobrovolné rukodělkyně jsou až do odvolání pro malý zájem pozastaveny, možná se však Myš na jaře probudí ze zimního spánku a rukodělkyně budou pokračovat. Pro příští podzim a čas předvánoční bych ale ráda opět zařídila košíky a nově výrobu adventních věnců, tak si to zatím rozmyslete.

Dešťa

LUCERNA

PROGRAM PRO DÍVČÍ ODDÍL HESPERIA –
PROSINEC 05

Prosincová jenom kratičká...

7.12. Oddílovka v Sedmidomkách, pro všechny **16:00 – 18:00**, nezapomeňte oddílová trička (novačky jednobarevné, tmavě modré tričko). Vede Dešťa a Elíza

14.12. Družinovka, Taškentská, družiny 16-18h, Světlušky 16-17:30, vede Vláďa
16.-18.12. VÁNOČNÍ VÝPRAVA do Lnář

cena: cca 200Kč, s sebou: krom teplého oblečení, přezůvek, jídla+ pití a jiných obvyklých věcí hlavně nezapomeňte:

- * dobrůtky pro zvířátka, kterým v lese ozdobíme stromek, aby měli co dlabat (mrkev, jablíčka, piškoty, pečivo, sůl... a jiné pochutiny)
- * dobrůtky pro sebe: trochu domácího cukru na ochutnání
- * svíčku, třeba i prskavky nebo hudební nástroj, a zásobu koled
- * je už v našem oddílu zvykem udělat si v sobotu malý **Štědrý večer**, ale protože 17.12. Ježíšek nechodí a bez dárečků by to prostě nebylo ono, tak si na Ježíška zahrajem a dárečky si dáváme navzájem. V klubovně bude viset papír, kam se запиšte všichni, kdo jedete, aby bylo vidět, kdo všechno jede.

21. 12. Promítání filmu jako už skoro tradičně. Sraz v 16:00 před školou u Roháčových kasáren, návrat v 18:00 tamtéž. Přijďte včas, nebude se čekat.

ORONG 4 NG

STOPOU ODDÍLOVÉ HISTORIE 98/99 3. ROK

V prosincovém putování oddílovou historií se dostáváme k 3. oddílovému roku Oronga:

Po táboře se ze starších členů odcházejících z družin (Rambousek, Hardy a Junior) utvořilo neformální hnutí, Lišákem nazvané „Bandauch“. Toto uskupení mělo i svůj protějšek mezi Hesperkami (Vladka, Fina, Horalka, Kulička). Kromě pomáhání vedení při přípravě programu pořádal Bandauch i akce pouze pro sebe. Byl to na dlouhou dobu jediný pokus zahájit při našich oddílech roverskou činnost. Vedení družin tedy přebírají: v Káňatech Hrom (poslední borec z obnovovaného Cariboo z roku 1995), v Rysech Pecka a v Medvědech Hrášek. Nábor nováčků už není tak úspěšný jako minulé roky, přichází 7 nových kluků (mezi nimi Saut, Luka, Cyklon, Zippo, Zdeněk). V září se do oddílu po dvou letech vrací Kiwi a rozšiřuje tak řady vedení. Na výpravy už také nejezdíme každých 14 dní, ale pouze jednou za tři týdny. Snažíme se také o pravidelnější vydávání oddílového časopisu. Ze začátku roku se o jeho vydávání starají Chroust, Brousek a Kejchal, po Novém roce šéfredaktorství přebírá Rambousek a přejmenovává časopis na Orongo Tribune.

Na podzimniny (37. výprava) jedeme opět na Šumavu, tentokrát do Kašperských Hor. Poprvé nasazujeme pro další roky klasický model – ubytování v tělocvičně, večeře v restauraci. Snídaně má na starosti vždy jedna družina, která musí obstarat i nákup, limitována je pouze přidělenou částkou peněz, za které musí pro všechny snídaně obstarat. Na podzimniny jsme si s sebou vzali i kola. No počasí pro ně moc příhodné nebylo, ale zážitky teda byly! Co Kamzo? Přední vidlice může vyprávit. Kromě přesunu ze Sušice jsme se (teda pouze 5 statečných – Lišák, Péca, Azim, Kejchal, Tomáš F.) odhodlali k jedinému cyklo výletu. Liják, sníh, kosa, vítr, horská prémie do Srní, ždímní ponožek v místní restauraci, mrznutí při sjezdu ze Srní, ... Část zpáteční cesty do Kašperských Hor Lišák s Pécou raději běželi vedle svých kol, aby trochu více prohráli promrzlé tělo. Při výletě na Modravu vznikly i zimní fotografie pro kalendář Oronga 1999.

Leden je tradičně čas pro **Mistra uzlování**, v nejnapínavějším ročníku všech dob vítězí Péca před Kamzou o pouhých 41 setin vteřiny a stává se tak prvním vítězem, který neprošel bývalým Bílým bizonem. 8. ročník Mistra uzlování je také poprvé natáčen na video, akorát jsme ten záznam pak nikdy neviděli. Po roční pauze jedeme na jarniny opět na Jehlanku v Krkonoších. Avantgardní sklony nezapřou při přípravě etapovky „Ufoni na Antarktidě“ Bandauš Hardy s Rambousekem. Bandauch snaží oddíl orientovat více na cyklistické akce. Pořádá bikový závod v Prokopském údolí a Tajnou akci v České Kanadě (43. výprava). Tento rok také, po několika pokusech v minulých letech, zavádíme, kromě tradičního bodování v družinách, i celooddílové bodování, jehož prvním celkovým vítězem se stal Nezmar.

Etapová hra o řádu německých rytířů působících v Pobaltí začíná již v dubnu na Gurmánských hodech, kdy přespáváme na hradě Točník, abychom se dozvěděli podmínky pro pasování na rytíře (mezi ně patří výroba zbroje, společenská výchova, ...). Když o tom tak přemýšlím, letos jsme měli na sníh opravdu štěstí. Po prosněžených podzimních nás zastihlo husté sněžení i při přesunu

ORONGONG

z tábořiště „Hraniční potok“ na hrad Točnick. A to byla polovina dubna. No ještě, že ty kamenné zdi v noci tak hřály. Před táborem je z Rysů k vedení Medvěďů povolán Chroust. Ještě teď mi běhá mráz po zádech, když si vzpomenu na příhodu ze začátku tábora 1999. Pokusím se tedy uklidnit rozechvělé prsty a popsat vám tento příběh, který se nesmazatelně zapsal do oddílových dějin:

Začátek tábora. Borci si berou tradičně na tábor kola a přesunují se na nich ze Stříbra na tábořiště. Mezi tím my na přípraváku zajišťujeme nákup prken a jejich odvoz. „Vejde se to na tu Avii?“ Bodrý řidič zná na všechno jen jedinou odpověď: „Neboj se!“ S Mikem se tedy zatím nebojíme, nicméně v zatáčce u Božích muk míří 6 kubiků prken nezadržitelně do příkopu. No nic opět nakládáme. Mezi tím dojíždí cyklisté na tábořiště a jsou ihned odvoláni k vykládání prken, „Neboj se“ se chce taky dostat domů. Všechno je v hrozném kvalitě, po hodině je složeno a můžeme se konečně s cyklisty přivítat. Na nástupu ale zjistíme, že někdo chybí! Martin! Nejmladší nováček!!! Dojel? „Klid, u rybníka byl ještě určitě s námi.“ Uklidňuje mne Krtek. Bleskově rozjíždíme pátrací akci, starší se rozbíhají po celém lese a Mik objíždí autem silnice v okolí. Pátračka probíhá jako na drátkách, potkáváme se na smluvených místech, les je dokonale pročesan, jen ten Martin nikde. Začíná se stmívat. Znovu do lesa, opět nic. Nedá se nic dělat, od pana Klenovského v Čanskovském mlýně volám na policii. Na čísle 158 je pouze záznamník?!? Opět pročesáváme celé okolí. Až před půlnocí se mi daří dovolat na policii. Martina mají! Někdo ho prý potkal kus za Stříbrem!!!! Proklínám šéfy cyklistů, „jo prej, že u rybníka ještě byl“. Autem vyzvedáváme Martina a ptáme se ho jak se mu na tom cyklotriálu po silnici jelo? „Jo na silnici to ještě šlo, ale tam u toho rybníka v lese, ...“ Cože? Jak u rybníka? Postupně se dozvídáme všechny podrobnosti: Jel se všemi až k Bonětáku, tam byla pauza na borůvky a na povel k odjezdu nereagoval, protože se mu chtělo ještě sbírat, v hloubi lesa si ho nikdo nevšimnul. Po chvíli se rozjel za ostatními, neznal ale cestu, takže na nejbližší křižovatce to otočil a jel zpět do Stříbra!!!! A tam ho při odpočinku našel nějaký pán a odvezl ho na policii. Pátračka tedy zabrala moc malé území a Martin nám z jejího síta unikl. Jeho šedesátikilometrová jízda na BMX byla ihned oceněna přezdívkou Cyklon.

Na táboře se uskutečnily celkem 4 tzv. extrémní závody: Klasický Paperman (3. ročník opět vyhrál Péca), orientační závod na kolech s migrujícími kontrolami, „Desítka“ inspirovaná štafetovým závodem Dolomitenman a konečně „Dva muži“ – cyklisticko vodácký orientáček dvojic. V závěrečných bojích po dvoudenním putování na hrad Herštejn byli nejspěšnější opět Káňata a tím zvítězili v etapové hře před Medvědy a Rysy. Přečtěme si, co později o rytířské etapovce napsal Kiwi:

Řád německých rytířů zakládající město Riga pro rozšíření křesťanství daleko na východě, MLHA. Hra začala netradičně na výpravě před táborem. Přijetí do rytířského řádu ve stylovém prostředí středověkého hradu Točnicku. Vyhlášení úkolů na přijetí do stavu rytířského. Vázání kravaty, hrani v šach, fyzická zdatnost, báseň. Ne každý se tak mohl stát rytířem a pouhé označení pážete tak nosil. Avšak mnoho chrabrých a statečných mužů se ale našlo i přes to, že úkoly byly opravdu náročné. Po založení města Riga následovalo jeho hájení před barbary. Noční akce při níž mnoho mužů přišlo o život. Výroba zbraní a oděvů, získávání potravin v přilehlých vesnicích. Bylo však třeba i účinné vrhací stroje stavět a k nepříteli je skrz nelehký terén dopravit, utkat se s vodním živlem či čelit předlouhému obléhání.

Chvilky příjemného odpočinku při přátelských klání, hostiny, při nichž se stoly prohýbaly, krásné ženy z nichž ta nej volena byla i přeslavné tažení po kláštrech byly přímo prosyceny středověkou atmosférou. Řinkot mečů i halasný smích, stejně jako tajuplné a plíživé zvuky skryté ve tmě naplňovaly srdce každého z nás nesmazatelnou připomínkou dávno zašlých časů. Vyrcholením

ORONG BONG

celé té dřiny byla přeslavná a nekonečná bitva, proti nepříteli opevněném na nedobytném hradě, jež nakonec byl ztečen a bohatou hostinou vydavši.

Každá družina své území označovala kůly, které získala v etapách. Vždy na dohled jeden od druhého. Čím větší území se dostalo do jejich vlivu, tím úspěšnější daná skupina byla. Problém však mnohým činila nutná celistvost daného prostoru a tak výhry v jednotlivých etapách nezaručovaly ještě jistotu vítězství celkového.

Na táboře jsme se také poprvé pokusili oddělit činnost starších Bandauchů. Tábořili o kus dál u sněmáče. Nutno uznat, že tento pokus moc úspěšný nebyl, ale žádný učený z nebe nespadl. Morálka, např. v dochvilnosti na rozcvičky, v odděleném táboře trochu upadla. Po několika dnech došla vedoucím trpělivost a došli si pro ještě spícího Rambouska a ukázali mu, jak se dělá ranní klik do vody se spacákem.

Rytířského tábora jménem RIGA se zúčastnilo 15 borců, 4 vedoucí a 3 Bandaushi.

PLÁN AKCÍ NA PROSINEC 2005

3.12. Generální zkouška představení na Akademii

Sraz: 9:00 v Sedmidomkách, konec do 12:00 – před Akademií stihnete ještě zajít domů na oběd, s sebou: kostýmy a rekvizity

Akademie - divadelní představení pro rodiče a známé... všichni jsou zvaní

Sraz: 14:00 před školou u Vršovického nádraží, na Akademii jdeme v oddílových trikách,

s sebou: kostýmy a rekvizity na akademii,

příchod rodičů a jiných diváků ve 14.30, konec v 18.00

8.12. družinovky - Vlčata 16.00-17.30 v Taškentu

- Rysi a Káňata 17.00-19.00 v Sedmidomkách

15.12. družinovky - Vlčata 16.00-17.30 v Taškentu

- Rysi a Káňata 17.00-19.00 v Sedmidomkách

16.-18.12. - 129. Vánoční výprava k Blatné

Sraz: v pátek 16. v 15:50 na Hlavním nádraží před pokladnou číslo 4.

Návrat: v neděli odpoledne, bude upřesněn nejpozději na schůzce před výpravou

S sebou: věci na vícedenní výpravu, dvě svíčky, skořápku z ořechu na lodičky, jídlo po družinách, vlčata jedí s vedoucími (+70 Kč), 200 Kč (na dopravu a ubytování), lístky na MHD nebo tramvajenku.

Na vánoční výpravě slavíme Vánoce s oddílem, proto si vezmeme nějaké ozdoby na stromeček, aby je mohla sníst lesní zvěř (jablka, ořechy, mrkve na provázku, aby se dala zavěsit na stromeček). Vzorek cukroví vezme s sebou, ne pro zvířátka, ale pro nás.

Protože Ježíšek měl dobrý nápad s těmi dárečky, tak jsme se rozhodli mu pomoci. Protože jich musí rozdat mnoho a mnoho, tak mu v oddíle pomáháme. Každý si připraví pár dáreků pro ostatní, nejlépe vlastní výroby a aby ty druhé potěšili.

22.12. družinovky - Vlčata 16.00-17.30 v Taškentu

- Rysi a Káňata 17.00-19.00 v Sedmidomkách

5.1.2006 - oddílovka v Sedmidomkách – Vlčata 16.15-17.45 !!!, družiny 17.00-19.00, na oddílovku se chodí v oddílovém triku, nováčci v jednobarevném černém triku.

Od 16.00 je každý čtvrtek v Sedmidomkách tzv. „ZATÁPĚNÍ“, kde si můžete plnit nováčkovskou, Stezku ptačích mužů, psát kroniku, vyrábět svou placku na nástěnku, . . .

ORONGO 7 NG